

Nyíregyháza, 1891. május 30. – Nyíregyháza, 1965. december 25.

Tehetős parasztcsaládból származott, szülei 85 kat. holdon gazdálkodtak. Négy középiskolát és alsófokú mezőgazdasági szakiskolát, továbbá ezüstkalászos téli gazdasági tanfolyamot végzett. A szüleitől örökölt birtokán szakszerű gazdálkodást folytatott. 1932-ben belépett a Független Kisgazdapártba, majd az 1930-as évek második felében a Nemzeti Egység Pártjához csatlakozott, a Szabolcs vármegyei vezetőségbe is bekerült. 1939 tavaszán kilépett az időközben Magyar Élet Pártja nevet felvett kormánypártból, s az 1939. májusi országgyűlési választásokon a Nemzeti Reformpárt Szabolcs vármegyei listáján indult, de nem jutott mandátumhoz. Hamarosan visszalépett a kisgazdapártba. 1941-ben bekapcsolódott a Magyar Parasztszövetség munkájába, s tagja lett a szervezet országos választmányának.

Nyíregyháza felszabadítása után, 1944. október 31-től az ideiglenes városi tanács, 1945 elejétől a Szabolcs Vármegyei Nemzeti Bizottság, majd a vármegyei és a városi törvényhatósági bizottság tagja. 1945 és 1948 között az FKGP nyíregyházi szervezete alelnöki, egyben a Magyar Parasztszövetség vármegyei elnöki tisztét is betöltötte.

1945. november 4-én a Szabolcs és Szatmár-Bereg vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946. augusztus 12-től 1947. november 2-ig Szabolcs vármegye főispánja. Főispáni megbízatása miatt 1946 novemberében lemondott a mandátumáról, amely hivatalosan december 3-án szűnt meg. 1947–1949-ben a Szabolcs megyei szabadművelődési tanács tagja. A Dél-szabolcsi Evangélikus Egyházközség 1947. április 8-án örökös tiszteletbeli felügyelőjévé választotta. 1947. május 22-től a vármegyei Gyümölcstároló és Értékesítő Szövetkezet igazgatósági tagja. Az 1950-es évek elején kuláklistára került, az alsósímai téesz betagosította a földjét. 1951-ben a házát is kisajátították, saját lakása előszobájába költöztették. András fiával kitanulták a villanyszerelő-szakmát, és a Szabolcs-Szatmár Megyei Magasépítő Vállalat alkalmazásában a tanyák villamosításán dolgoztak. 1956 októberében részt vett a Független Kisgazdapárt újjászervezésében. 1956. november 4. után, mivel András fia a forradalom egyik vezetője volt Nyíregyházán, elbocsátották az állásából. Kubikosként helyezkedett el az Útépítő Vállalatnál, s még hetvenéves korában is dolgozott, hogy feleségét és ártatlanul kivégzett András fia egyik leányát el tudja tartani. 1961-ben ment nyugdíjba.